

РЕШЕНИЕ

№ 741

гр. Благоевград, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело
№ 20221210102604 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по повод депозирана искова молба от ищеца „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК” АД, с ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Възраждане, пл. “Света Неделя” № 7, представлявано от Ц. Г. М. - Член на УС и изпълнителен директор и А. Т. - Член на УС и изпълнителен директор и А. Т. - член на УС и изпълнителен директор чрез адвокат Д. Е. срещу И. Л., с ЕГН: *****, с настоящ адрес гр. Б., ж.к. „Е., бл. , вх. , ет. 6 ап..

С исковата молба се иска да бъде постановено решение, с което да бъде осъден ответника И. Л. Л., с ЕГН: *****, с настоящ адрес гр. Б., ж.к. „Е., бл. , вх. , ет. 6 ап. да заплати на ищеца „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК” АД, с ЕИК 831919536, сумата в размер на 471,54 лева, представляващи непогасена главница по Договора, дължима за периода от 25.03.2022 г. до 19.08.2022 г.; сумата от 27.39 лева , представляваща наказателна лихва за периода от 19.08.2022 г. до 14.11.2022 г.- дължима на основание чл. 5.7. от Анекс № 1, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на настоящата искова молба до окончателно заплащане на задължението.

Претендират се и сторените в производството разноски.

Твърди се в исковата молба, че И. Л. Л., ЕГН *****, като кредитополучател и „Уникредит Булбанк" АД като кредитор, са сключили Договор за кредитна карта № CCIR-503-00130- 2017 от 30.08.2017 г, по силата на който И. Л. Л., ЕГН ***** е използвал банков кредит в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) с краен срок за ползване и погасяване до 31.08.2019 г. С Анекс № 1 от 04.09.2020 страните са предоговорили

отношенията си по договора за кредит, като съгласно пар. 1 от подписания Анекс съдържанието му напълно замества договора за кредит. Сочи се, че съгласно чл. 7 от Анекса срокът на кредита е определен до 25.08.2022г.

Твърди се, че на 25.03.2022г. кредитополучателят е преустановил да изпълнява задълженията си по Договора, като е изпаднал в забава. С оглед на формираното просрочие се твърди, че са дължими, но неплатени 5 броя вноски за главница и лихва, считано от датата на изпадане в забава - 25.03.2022г. Твърди се, че с оглед на допуснатото просрочие банката е направила кредита изцяло и предсрочно изискуем на дата 19.08.2022г., като предсрочната изискуемост е съобщена на длъжника с изготвена и връчена покана по възлагане съгласно чл. 18, ал. 5 ЗЧСИ чрез ЧСИ Борис Велинов, с рег. № 890 и с район на действие ОС- Благоевград.

Твърди се, че към датата на предявяване на иска, задълженията по Договор за кредитна карта № CCIR-503-00130-2017 от 30.08.2017 г са в общ размер 498,93 лв., от които: 471.54 лева, представляващи непогасена главница по Договора, дължима за периода от 25.03.2022 г. до 19.08.2022 г.; 27.39 лева наказателна лихва от 19.08.2022 г. до 14.11.2022 г.- дължима на основание чл. 5.7. от Анекс № 1.

Твърди се, че посоченото по- горе задължение не е изпълнено доброволно от страна на ответника, поради което от своя страна това обуславя интереса на „Уникредит Булбанк“ АД да предяви настоящия иск.

С разпореждане № 41/09.01.2023 г. съдията докладчик след като е извършил проверка за редовност на исковата молба /чл.129 от ГПК/ и допустимост на предявените с нея искове, в съответствие с чл.130 от ГПК, на основание чл.131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят на ответника, с указание, че в едномесечен срок може да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл.131, ал.2 от ГПК.

Препис от исковата молба и доказателствата към нея е изпратен на ответника на установения по делото постоянен адрес по адресна справка от НБД Население. Съобщението изпратено на постоянния адрес на ответника за връчване на исковата молба е върнато в цялост с отбелязване, че входът е винаги заключен и призовкарят няма достъп до апартамента и до съседите, за да събере информация дали изобщо има такова лице на посочения адрес. Оставена е бележка на входната врата да се яви в съда за връчване на съдебни книжа.

Изискана е справка от ТД на НАП за наличието на действащ трудов договор, от която е видно, че лицето няма действащ трудов договор.

С разпореждане от 13.02.2023 г. съдът е разпоредил съобщението да бъде връчено по реда на чл.47, ал. 1 ГПК - чрез залепване на уведомление на постоянния адрес на ответника. На 23.02.2023 г. връчителят е залепил на постоянния адрес по адресна справка на входната врата, уведомление по реда на чл. 47, ал.1 ГПК. Съдебните книжа са били на разположение в канцеларията на БРС, като в законоустановения двуседмичен срок, считано от залепването ответникът или упълномощено от него лице не се е явил, за да ги

получи.

Видно от Справка от НБД „Население“ ответникът има регистриран постоянен адрес в Р България, но настоящия адрес е в Р Северна Македония.

С оглед на това с Разпореждане № 751/19.04.2023 година Районен съд Благоевград е оставил без движение исковата молба, въз основа на която е образувано гр.д. № 2604/2022г. по описа на РС Благоевград, като е указал на ищеца, че в едноседмичен срок от връчване на настоящият съдебен акт, следва да удостовери с декларация, че не му е известен адреса на ответника в чужбина /като тогава призоваването на ответника ще стане по реда на чл. 48 ГПК/ или съответно да заяви, ако му е известно кой е адреса на ответника в чужбина /в който случай призоваването ще стане чрез съдебна поръчка/.

С молба от 26.05.2023 година ищецът е депозирал декларация, с която декларира, че към днешна дата на ищецът не е известен актуалния адрес на ответника в чужбина, поради което се иска ответникът да бъде призован по реда на чл. 48 ГПК.

С Разпореждане № 1059/29.05.2023 година съдът е разпоредил да се връчи съобщение до ответника И. Л. Л., с ЕГН *****, с адрес гр. Б., ж.к. „Е.“ № , вх. , ет. , ап., с настоящ адрес в Република Северна Македония, с неизвестен адрес в Република Северна Македония за заведеното дело чрез публикация в неофициалния раздел на Държавен вестник. Съобщението до ответника е връчено чрез публикация в неофициалния раздел на „Държавен вестник“ на 09.06.2023 г. В двуседмичен срок, който е изтекъл на 23.06.2023 г. ответникът не се е явил в деловодството на Районен съд - Благоевград да получи книгата, поради което с Определение № 993/27.06.2023 година, на основание чл. 48, ал. 2 ГПК, съдът е приложил и приел за редовно връчено съобщението до ответника И. Л. Л., с ЕГН *****, като му е предоставил правна помощ във вид на процесуално представителство по настоящото дело.

С Определение № 1221/01.08.2023г. съдът е назначил адв. А. П. М., към АК Благоевград, вписана под № 1913 в Националния регистър за правна помощ, за особен представител на ответника И. Л. Л., с ЕГН *****, по гр.дело № 2604/2022г. по описа на РС Благоевград до приключване на делото пред всички съдебни инстанции. Съобщението е връчено на 02.08.2023г., като видно от материалите по делото в указания едномесечен срок от получаване на съобщението на 28.08.2023 г. по делото е депозирал писмен отговор по заявената искова молба от назначения особен представител, с която на основание чл. 237, ал. 1 ГПК се прави признание на предявените от ищеца искове и се иска тяхното уважаване, като основателни и доказани.

С определение № 1435/16.03.2023г. съдът е насрочил открито съдебно заседание по делото, като се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно разрешаване на спора.

В съдебно заседание, проведено на 20.10.2023 година ищцовото дружество, редовно призовано, не се явява законен и процесуален представител, като на 05.10.2023 година е депозирал молба от ищцовото дружество чрез пълномощник, в която сочи, че предвид изявлението на ответника, че

признава предявения иск се иска от съда да постанови съдебно решение при признание на иска. Иск се и присъжда на сторените в производството разноски, за което в молбата е отразен и списък с разноски.

Ответникът, И. Л., редовно призован чрез особения представител – адвокат М., не се явява. Явява се назначения особен представител – адвокат М., която поддържа направеното в отговора на исковата молба признание на иска.

В съдебно заседание по делото, с оглед на направеното от ответната страна признание на иска и заявеното искане от страна на ищцовото дружество, чрез пълномощника му по чл.237 от ГПК, за постановяване на решение при признание на иска, съдът е прекратил съдебното дирене за произнасяне със съдебно решение съобразно направеното признание.

Съгласно чл.237 от ГПК когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, като в мотивите на решението е достатъчно да се укаже, че то се основава на признанието на иска.

Съдът намира, че са налице условията за постановяване на съдебно решение по реда на чл. 237, ал. 1 от ГПК - при признание на иска, а именно:

Решението, основано на признание на иска, може да се постанови само ако след проверка на процесуалните предпоставки за съществуването и надлежното упражняване на правото на иск, се окаже, че предявеният иск е допустим. Затова, независимо от направено признание на иска, съдът следва да се произнесе по неговата допустимост, защото само един допустим иск може да бъде основателен или неоснователен. В този смисъл е Решение № 20 от 07.04.2014 г. по гр. д. № 5289/2013 г., I г. о. на ВКС.

В случая са предявени допустими иски с правно основание -чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 1 ТЗ - относно вземането за сумата от 471,54 лева, представляващи непогасена главница по Договора, дължима за периода от 25.03.2022 г. до 19.08.2022 г., ведно със законната лихва и иск с правно основание чл. 92 ЗЗД - относно вземането за сумата от 27.39 лева, представляваща наказателна лихва за периода от 19.08.2022 г. до 14.11.2022 г.- дължима на основание чл. 5.7. от Анекс № 1.

Признанието на иска е процесуално действие на ответника, с което той заявява, че се отказва от защита срещу иска, защото искът е основателен, като за прилагане на разпоредбата на чл. 237, ал. 1 ГПК следва да е налице и кумулативно изявление на ищеца, за постановяване на решение по чл. 237 ГПК.

Признанието на иска е свързано със специфични правни последици. Съгласно разпоредбата на чл. 237 ГПК признанието на иска е основание за прекратяване на съдебното дирене и постановяване на решение с оглед признанието, при такова искане от ищеца. Т. е. съдът преустановява извършването на по-нататъшни действия по събирането и преценката на доказателствата, установяващи въведените твърдения, и следва да постанови съдебен акт, без да изследва основателността на иска и да прави собствени фактически и правни изводи по предмета на спора.

В случая така установените от законодателя кумулативно изискуеми предпоставки за постановяване на решение при признание на иска са налице, доколкото ответникът чрез назначения му особен представител е заявил, че счита исковите за основателни и е сторил признание на същите, като искът по чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 1 ТЗ във вр. с чл. 92 ЗЗД е признат по основание и размер към момента на приключване на съдебното дирене.

Ищецът, чрез процесуалния му представител в депозирана на 05.10.2023 г. молба е поискал постановяване на решение при признание на иска.

В случая не са налице отрицателните предпоставки, установени в разпоредбата на чл. 237, ал. 3 ГПК, а именно - признатото право да противоречи на закона или на добрите нрави или да е признато право, с което страната не може да се разпорежда. Исковата претенция не е от категорията на тези икове, за които законодателят изрично е постановил изключение за приложението на разпоредбата на чл. 237 ГПК - по брачни икове - чл. 324 ГПК; по икове за гражданско състояние - чл. 334 ГПК и по иск за поставяне под запрещение - чл. 339 ГПК.

Направеното от страна на особения представител на ответника признание на иска представлява по същество процесуално действие, с което ответната страна се отказва от защита срещу исковите, тъй като ги счита за основателни, заявява, че правното твърдение на ищеца, заявено с исковите отговаря на действителното правно положение, което води до съвпадане на правните твърдения на двете страни пред съда. В настоящия случай намира приложение разпоредбата на чл. 29, ал. 5 от ГПК –особеният представител може да извършва действия, за които се изисква изрично пълномощно, само с одобрението на съда, пред който се води делото. Съдът намира, че извършеното от страна на особения представител на ответника признание на исковите следва да бъде одобрено, тъй като е в интерес на ответника.

С оглед признанието на исковата претенция от страна на ответника, съдът намира, че във връзка с нормата на чл. 237, ал.1 ГПК, същият следва да бъде уважен на базата на това признание, тъй като признатите права не противоречат на закона и добрите нрави.

С оглед горното, съдът намира, че са налице предпоставките на чл.237, ал.1 от ГПК, като исковата претенция следва да бъде уважена, така както е предявена, като бъде осъден ответникът И. Л., с ЕГН: *****, с настоящ адрес гр. Б., ж.к. „Е., бл. , вх. , ет. 6 ап. да заплати на ищеца „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК” АД, с ЕИК 831919536, сумата в размер на 471,54 лева, представляващи непогасена главница по Договор за кредитна карта № CCIR-503-00130-2017 от 30.08.2017 г., дължима за периода от 25.03.2022 г. до 19.08.2022 г.; сумата от 27, 39 лева , представляваща наказателна лихва за периода от 19.08.2022 г. до 14.11.2022 г.- дължима на основание чл. 5.7. от Анекс № 1 към Договора, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на настоящата искова молба до окончателно заплащане на задължението.

Следва да се посочи, че постановеното решение се основава на признание

на иска от страна на ответника.

По отговорността за разноските:

С оглед изхода от спора и направеното искане от ищцовото дружество, ответникът, съобразно чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество сторените по делото разноски, като назначеният на ответника особен представител не е направил възражение по отношение на претендираните от ищцовото дружество разноски.

Видно от данните по делото ищцовото дружество е сторили разноски, както следва – 150, 00 лв.-заплатена държавна такса, 360, 00 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение и сумата от 400, 00 лева –депозит за особен представител на ответника.

С оглед изложеното, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество сумата в размер общо на 910, 00 лв., представляваща сторени разноски в настоящото производство.

Воден от гореизложените съображения и на основание чл.237, ал.1 от ГПК, при условията на признание на иска, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. Л., с ЕГН: *****, с настоящ адрес гр. Б., ж.к. „Е., бл. , вх. , ет. 6 ап. ДА ЗАПЛАТИ на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, с ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Възраждане, пл. “Света Неделя” № 7, представлявано от Ц. Г. М. - Член на УС и изпълнителен директор и А. Т. - Член на УС и изпълнителен директор и А. Т. - член на УС и изпълнителен директор чрез адвокат Д. Е., **сумата в размер на 471, 54 лв. /четиристотин седемдесет и един лева и петдесет и четири стотинки/**, представляващи непогасена главница по Договор за кредитна карта № CCIR-503-00130-2017 от 30.08.2017 година, сключен между „УниКредит Булбанк“ АД и И. Л., дължима за периода от 25.03.2022 г. до 19.08.2022 г., **ВЕДНО със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на настоящата искова молба в съда-15.11.2022 година до окончателно заплащане на задължението и сумата от 27, 39 лева /двадесет и седем лева и тридесет и девет стотинки/**, представляваща наказателна лихва за периода от 19.08.2022 г. до 14.11.2022 г.- дължима на основание чл. 5.7. от Анекс № 1.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК И. Л., с ЕГН: *****, с настоящ адрес гр. Б., ж.к. „Е., бл. , вх. , ет. 6 ап. ДА ЗАПЛАТИ на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, с ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Възраждане, пл. “Света Неделя” № 7, представлявано от Ц. Г. М. - Член на УС и изпълнителен директор и А. Т. - Член на УС и изпълнителен директор и А. Т. - член на УС и изпълнителен директор чрез адвокат Д. Е. **сумата от 910, 00 лв. /деветстотин и десет лева/**, представляваща направени по делото разноски.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба в двуседмичен срок от

връчването му на страните пред Благоевградския окръжен съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____